

Αρχική σελίδα>Δικαστικές διαδικασίες>Αστικές υποθέσεις>Επίδοση ή κοινοποίηση εγγράφων: επίσημη διαβίβαση νομικών εγγράφων

Η γλωσσική έκδοση που βλέπετε τώρα βρίσκεται στο στάδιο της μετάφρασης.

Υπάρχει ήδη μετάφραση στις ακόλουθες γλώσσες

Swipe to change

ουγγρικά**Επίδοση ή κοινοποίηση εγγράφων: επίσημη διαβίβαση νομικών εγγράφων****Ουγγαρία****1 Τι σημαίνει στην πράξη ο νομικός όρος «επίδοση ή κοινοποίηση εγγράφων»; Γιατί υπάρχουν συγκεκριμένοι κανόνες για την «επίδοση ή κοινοποίηση εγγράφων»;**

Σύμφωνα με τον *νόμο III του 1952 περί του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας* («νόμος III του 1952»), ο οποίος διέπει τις αστικές υποθέσεις και θεσπίζει τις γενικές διατάξεις για τις εξωδικαστικές διαδικασίες, η επίδοση ή κοινοποίηση δικαστικών εγγράφων πρέπει να γίνεται, κατά κανόνα, ταχυδρομικώς.

Η επίδοση ή κοινοποίηση επίσημων εγγράφων αποσκοπεί όχι μόνο στην πληροφόρηση του παραλήπτη σχετικά με το περιεχόμενο των απεσταλθέντων εγγράφων, αλλά πρωτίστως στο να αποδείξει ο αποστολέας ότι τα έγγραφα διαβιβάστηκαν στο πρόσωπο για το οποίο προορίζονται. Η ίδια η πράξη της επίδοσης ή κοινοποίησης, η ημερομηνία πραγματοποίησής της και το αποτέλεσμα της επίδοσης ή κοινοποίησης πρέπει να αποδεικνύονται. Τα επίσημα έγγραφα μπορεί να ταχυδρομούνται με συστημένη επιστολή με βεβαίωση παραλαβής η οποία προορίζεται ειδικά για αποστολές τέτοιων εγγράφων.

2 Ποια έγγραφα πρέπει να επιδοθούν ή να κοινοποιηθούν επισήμως;

Ο *νόμος CLIX του 2012 περί ταχυδρομικών υπηρεσιών* («νόμος CLIX του 2012») ορίζει ότι τα έγγραφα που πρέπει να επιδοθούν ή να κοινοποιηθούν επισήμως είναι εκείνα για τα οποία η αποστολή ή η επίδοση ή κοινοποίηση (ή η προσπάθεια επίδοσης ή κοινοποίησης) ή η ημερομηνία αυτής παράγει έννομα αποτελέσματα, είτε επειδή βάσει αυτών υπολογίζονται οι προθεσμίες είτε επειδή ανήκουν στην κατηγορία των επίσημων εγγράφων.

Ο νόμος III του 1952 ορίζει ότι στις αστικές υποθέσεις, επίδοση ή κοινοποίηση απαιτείται στις ακόλουθες περιπτώσεις:

- για την επίδοση ή κοινοποίηση δικαστικών αποφάσεων στους διαδίκους
- για δικαστικές παραγγελίες που πρέπει να επιδοθούν ή να κοινοποιηθούν στο δικαστήριο προς έναν διάδικο ο οποίος δεν κλητεύθηκε με τον προσήκοντα τρόπο να προσέλθει στο δικαστήριο
- για δικαστικές παραγγελίες που πρέπει να επιδοθούν ή να κοινοποιηθούν σε σχέση με τον προσδιορισμό νέας δικασίμου ή αν υπάρχει πιθανότητα να ασκηθεί έκτακτο ένδικο μέσω κατά της παραγγελίας στον διάδικο που ήταν απών
- για δικαστικές παραγγελίες που επιδόθηκαν ή κοινοποιήθηκαν εκτός δίκης, στο ενδιαφερόμενο μέρος
- όταν το σύνολο των αποφάσεων που έχουν εκδοθεί στο πλαίσιο της διαδικασίας πρέπει να επιδοθούν ή να κοινοποιηθούν σε πρόσωπο προς όφελος του οποίου η εισαγγελία ή το πρόσωπο ή κάποιος φορέας που διαθέτει σχετική νομιμοποίηση βάσει ειδικού νόμου προκάλεσε την κίνηση της διαδικασίας.

3 Ποιος είναι υπεύθυνος για την επίδοση ή την κοινοποίηση ενός εγγράφου;

Η ευθύνη για την προσήκουσα επίδοση ή κοινοποίηση εγγράφων βαρύνει, με βάση τους συναφείς νόμους, το εκάστοτε δικαστήριο ή την ταχυδρομική υπηρεσία.

4 Έρευνες σχετικά με τη διεύθυνση

4.1 Σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1393/2007 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Νοεμβρίου 2007, περί επιδόσεως και κοινοποίησης στα κράτη μέλη δικαστικών και εξωδίκων πράξεων σε αστικές ή εμπορικές υποθέσεις, προσπαθεί η αρχή στην οποία υποβάλλεται η αίτηση στο εν λόγω κράτος μέλος, με δική της πρωτοβουλία, να διαπιστώσει το πού βρίσκεται ο παραλήπτης των προς επίδοση ή κοινοποίηση εγγράφων, εάν ο παραλήπτης δεν διαμένει πλέον στη διεύθυνση που είναι γνωστή στην αιτούσα αρχή;

Δεν υφίσταται καμία τέτοια υποχρέωση, αλλά δεν αποκλείεται, παραδείγματος χάριν, το ίδιο το δικαστήριο, με δική του πρωτοβουλία, να διασταυρώσει την τρέχουσα διεύθυνση της εταιρείας που έχει καταχωριστεί στο εμπορικό μητρώο και να μεριμνήσει αναλόγως για την επίδοση ή κοινοποίηση εγγράφων.

4.2 Οι αλλοδαπές δικαστικές αρχές ή/και οι διάδικοι έχουν πρόσβαση σε μητρώα ή υπηρεσίες σε αυτό το κράτος μέλος που επιτρέπουν τη διαπίστωση της τρέχουσας διεύθυνσης ενός προσώπου; Εάν ναι, ποια μητρώα ή υπηρεσίες υπάρχουν και ποια διαδικασία ακολουθείται; Ποιο είναι το ύψος των τελών, εάν προβλέπονται, που πρέπει να καταβάλλονται;

Διεύθυνση κατοικίας φυσικών προσώπων:

Στην Ουγγαρία, αρμόδιο για την τήρηση του κεντρικού μητρώου διευθύνσεων είναι το *Közgazgatási és Elektronikus Közszolgáltatások Központi Hivatala* [Κεντρικό Γραφείο Διοικητικών και Ηλεκτρονικών Δημόσιων Υπηρεσιών («ΚΕΚΚΗ»)], που βρίσκεται στην κάτωθι διεύθυνση: H-1450 Budapest, Pf.: 81., τηλ: 36-1-452-3622, φαξ: 36-1-455-6875, ηλ. ταχυδρομείο: nyilvantarto.hivatal@mail.ahiv.hu, δικτυακός τόπος:

http://www.kekkh.gov.hu/hu/adatszolgaltatas_szemelyi. Μέσω αυτού του μητρώου είναι δυνατή η αναζήτηση της διεύθυνσης φυσικών προσώπων. Οι εν λόγω αιτήσεις υποβάλλονται από ιδιώτες, νομικά πρόσωπα ή οντότητες στερούμενες νομικής προσωπικότητας, με την προϋπόθεση ότι αιτιολογείται ο σκοπός των στοιχείων και υφίσταται νομική βάση για τη χρήση τους.

Η αίτηση για τη λήψη στοιχείων υποβάλλεται γραπτώς και αυτοπρόσωπα είτε στο περιφερειακό γραφείο στο οποίο υπάγεται η κατοικία ή ο τόπος κατοικίας (έδρα) της οντότητας που έχει υποβάλλει αίτηση για τα δεδομένα ή όπου βρίσκεται ο τόπος κατοικίας του ενδιαφερόμενου, είτε στο Τμήμα Προσωπικής Εξυπηρέτησης Πελατών του ΚΕΚΚΗ (ταχυδρομική διεύθυνση: H-1553 Budapest, Pf. 78.) εάν το περιφερειακό γραφείο αδυνατεί να παράσχει τα δεδομένα ή αδυνατεί να τα παράσχει εγκαίρως λόγω τεχνικών προβλημάτων, είτε για το εξωτερικό, στην πρεσβεία της Ουγγαρίας όπου υπάγεται η διεύθυνση κατοικίας του εξωτερικού (βλέπε λίστα με τα γραφεία εδώ).

Στην αίτηση πρέπει να αναγράφονται τα εξής:

- τα στοιχεία του αιτούντα, το ονοματεπώνυμο, η διεύθυνση, η καταστατική έδρα ή η διεύθυνση του γραφείου του αιτούντος ή του αντιπροσώπου του
- μια αναλυτική λίστα με τα ζητούμενα στοιχεία
- η χρήση για την οποία προορίζονται τα στοιχεία
- τα στοιχεία ταυτότητας του φυσικού προσώπου, που μπορούν να χρησιμοποιηθούν για την ταυτοποίηση του ατόμου που κατονομάζεται στην αίτηση, (ονοματεπώνυμο, τόπος και ημερομηνία γέννησης, όνομα μητρός) ή το ονοματεπώνυμο και η διεύθυνση που είναι γνωστή στον αιτούντα (τοποθεσία, περιοχή, αριθμός σπιτιού).

Τα έγγραφα που πρέπει να επισυνάπτονται στην αίτηση είναι τα εξής:

- ένα έγγραφο που αιτιολογεί τη νομική βάση για τη χρήση των στοιχείων

• εξουσιοδότηση του αιτούντα, εάν ενεργεί για λογαριασμό άλλης οντότητας (είτε πρωτότυπη γραπτή εξουσιοδότηση είτε πιστοποιημένο αντίγραφο αυτής). Κάθε εξουσιοδότηση που έχει εκδοθεί στο εξωτερικό πρέπει να είναι επίσημο έγγραφο ή πιστοποιημένο ιδιωτικό έγγραφο που φέρει την επισήμειωση Apostille, εκτός κι αν προβλέπεται διαφορετικά στην εκάστοτε διεθνή σύμβαση. Κατά κανόνα, τα έγγραφα που εκδίδονται σε γλώσσα πλην των ουγγρικών γίνονται δεκτά μόνο εάν συνοδεύονται από επίσημη μετάφραση.

Η υποβολή της αίτησης επιβαρύνεται με ένα τέλος διοικητικών υπηρεσιών:

• για την παροχή στοιχείων που αφορούν 1 έως 5 πρόσωπα: 3 500 HUF

• για την παροχή στοιχείων που αφορούν πάνω από 5 πρόσωπα: ο αριθμός των ενδιαφερόμενων επί 730 HUF/άτομο.

Στις περιπτώσεις αιτήσεων που έχουν υποβληθεί από το εξωτερικό ή μέσω της πρεσβείας της Ουγγαρίας στο εξωτερικό στην οποία ανήκει ο τόπος κατοικίας του αιτούντα, η αμοιβή πρέπει να καταβάλλεται στην οικεία πρεσβεία της Ουγγαρίας στο εξωτερικό εν είδει προξενικής αμοιβής.

Εταιρείες:

Όσον αφορά εταιρείες, τα σημαντικότερα στοιχεία του εμπορικού μητρώου, συμπεριλαμβανομένης της διεύθυνσης, διατίθενται δωρεάν στον παρακάτω δικτυακό τόπο, στα ουγγρικά: <https://www.e-cegjegyzek.hu/>

4.3 Με ποιον τρόπο οι αρχές του εν λόγω κράτους μέλους χειρίζονται παραγγελία που έχει διαβιβαστεί βάσει του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1206/2001 του Συμβουλίου, της 28ης Μαΐου 2001, για τη συνεργασία μεταξύ των δικαστηρίων των κρατών μελών κατά τη διεξαγωγή αποδείξεων σε αστικές ή εμπορικές υποθέσεις, η οποία αποσκοπεί στην ανακάλυψη της τρέχουσας διεύθυνσης ενός προσώπου;

Ο εν λόγω κανονισμός δεν είναι σαφής ως προς το κατά πόσο οι αιτήσεις για ανακάλυψη διευθύνσεων εντάσσονται στο πεδίο εφαρμογής του. Επομένως, αναπόκειται στο δικαστήριο να κρίνει εάν ο εν λόγω κανονισμός καλύπτει αυτά τα αιτήματα. Ωστόσο, δεδομένου ότι τα ουγγρικά δικαστήρια μπορούν να ζητήσουν, χωρίς αντίστοιχη χρέωση, από το ΚΕΚΚΗ τα στοιχεία των διευθύνσεων, στην πράξη, δεν αποκλείεται η ικανοποίηση των αιτημάτων για δικαστική συνδρομή.

5 Ποια είναι η κανονική μέθοδος επίδοσης ή κοινοποίησης του εγγράφου στην πράξη; Υπάρχουν εναλλακτικές μέθοδοι που μπορούν να χρησιμοποιηθούν (εκτός από τη μη αυτοπρόσωπη επίδοση ή κοινοποίηση που αναφέρεται κατωτέρω στο σημείο 6);

Σύμφωνα με το ουγγρικό κυβερνητικό διάταγμα 335/2012 της 4ης Δεκεμβρίου 2012, που καθιερώνει λεπτομερείς κανόνες που διέπουν τις ταχυδρομικές υπηρεσίες και την επίδοση ή κοινοποίηση επίσημων εγγράφων, («κυβερνητικό διάταγμα 335/2012»), η εκάστοτε ταχυδρομική υπηρεσία επιδίδει ή κοινοποιεί τα ταχυδρομηθέντα επίσημα έγγραφα με βεβαίωση παραλαβής και τα παραδίδει αυτοπρόσωπα στον παραλήπτη τους ή σε άλλον παραλήπτη που έχει εξουσιοδοτήσει ο τελευταίος.

Εάν ο παραλήπτης είναι φυσικό πρόσωπο και δεν βρίσκεται στην αναγραφόμενη διεύθυνση κατά τη στιγμή της επίδοσης ή κοινοποίησης, το επίσημο έγγραφο πρέπει να επιδίδεται ή να κοινοποιείται στο πρόσωπο που νομιμοποιείται για την παραλαβή και βρίσκεται στη διεύθυνση. Αν το κατάλληλο πρόσωπο δεν είναι εκεί για να παραλάβει το έγγραφο, το έγγραφο επιδίδεται ή κοινοποιείται στον υποκατάστατο παραλήπτη που βρίσκεται στη διεύθυνση (συγγενικό πρόσωπο του παραλήπτη που έχει συμπληρώσει το 14ο έτος ηλικίας).

Στην περίπτωση μεγάλης εταιρείας, το άτομο που δικαιούται να λάβει τα έγγραφα είναι ο εκπρόσωπος της εταιρείας, που μπορεί να κατέχει την παρακάτω θέση: εκτελεστικό στέλεχος (διευθύνων σύμβουλος, διευθυντής, ανώτερος υπάλληλος ή άλλο άτομο που εξουσιοδοτείται προς υπογραφή για την εταιρεία ή για την εν γένει εκπροσώπηση της εταιρείας), ο αντιπρόσωπος επίδοσης ή κοινοποίησης, ο θεματοφύλακας επίδοσης ή κοινοποίησης, ο εκκαθαριστής, ο διαχειριστής ή οποιοδήποτε φυσικό πρόσωπο που απασχολείται στο γραφείο αλληλογραφίας της εταιρείας (εάν διαθέτει τέτοιον).

Η ταχυδρομική υπηρεσία δύναται ακόμα να επιδίδει ή να κοινοποιεί την αλληλογραφία μέσω της εταιρείας που λειτουργεί στην τοποθεσία που φαίνεται στη διεύθυνση (έμμεση επίδοση ή κοινοποίηση), εφόσον η κατοικία του παραλήπτη, ο τόπος κατοικίας ή ο χώρος εργασίας του είναι στρατιωτικό κατάλυμα, νοσοκομείο ή μονάδα κοινωνικής πρόνοιας, φυλακή, ξενοδοχείο, ξενώνας νεότητας, ξενώνας εργαζομένων ή θέρετρο. Η οντότητα στην οποία επιδίδεται η αλληλογραφία υποχρεούται να την κάνει δεκτή και να μεριμνήσει για την παράδοσή της στον τελικό παραλήπτη.

Με βάση το ουγγρικό κρατικό διάταγμα 335/2012, η ταχυδρομική υπηρεσία επιχειρεί δύο φορές να επιδώσει ή να κοινοποιήσει το ταχυδρομηθέν επίσημο έγγραφο. Αν η πρώτη προσπάθεια επίδοσης ή κοινοποίησης αποτύχει διότι ο παραλήπτης ή ο παραλήπτης που νομιμοποιείται να παραλάβει το έγγραφο δεν είναι στη διεύθυνση, ο φορέας παροχής ταχυδρομικών υπηρεσιών αφήνει στην ίδια διεύθυνση ειδοποίηση με τις πληροφορίες που ορίζονται από τον νόμο, ενημερώνει τον παραλήπτη ότι μπορεί να παραλάβει το επίσημο έγγραφο από το σημείο παράδοσης που αναγράφεται στην ειδοποίηση και επιχειρεί ξανά την επίδοση ή κοινοποίηση του εγγράφου την πέμπτη εργάσιμη ημέρα μετά την ανεπιτυχή προσπάθεια επίδοσης ή κοινοποίησης. Αν και η δεύτερη προσπάθεια επίδοσης ή κοινοποίησης αποτύχει, η ταχυδρομική υπηρεσία αφήνει ξανά μια ειδοποίηση στον παραλήπτη του εγγράφου (με τις πληροφορίες που ορίζονται από τον νόμο) και ενημερώνει τον παραλήπτη αυτής ότι μπορεί να παραλάβει το επίσημο έγγραφο από το σημείο παράδοσης που αναγράφεται στην ειδοποίηση εντός πέντε ημερών από τη δεύτερη αποτυχημένη προσπάθεια επίδοσης ή κοινοποίησης. Το επίσημο έγγραφο μπορεί να παραληφθεί πριν από τη δεύτερη προσπάθεια επίδοσης ή κοινοποίησης από το σημείο παράδοσης που αναφέρεται στην ειδοποίηση, υπό την προϋπόθεση ότι αποδεικνύεται η ταυτότητα του παραλαμβάνοντος προσώπου. Αν το επίσημο έγγραφο δεν παραδοθεί ούτε έως την ημερομηνία που αναγράφεται στη δεύτερη ειδοποίηση, την επόμενη εργάσιμη ημέρα η ταχυδρομική υπηρεσία επιστρέφει το επίσημο έγγραφο στον αποστολέα του, συνοδευόμενο από βεβαίωση παραλαβής, με την ένδειξη «Δεν αναζητήθηκε».

Στην περίπτωση αυτή, βάσει των σχετικών διατάξεων του νόμου III του 1952, η επίδοση ή κοινοποίηση του εγγράφου λογίζεται ως πραγματοποιηθείσα την πέμπτη εργάσιμη ημέρα μετά την ημερομηνία της δεύτερης προσπάθειας για την ταχυδρομική επίδοση ή κοινοποίησή του, εφόσον δεν αποδεικνύεται κάτι διαφορετικό (εκτός κι αν το έγγραφο επιδόθηκε στον υποκατάστατο παραλήπτη και ο εν λόγω υποκατάστατος παραλήπτης ήταν ο αντίδικος του αρχικού παραλήπτη). Στην περίπτωση που έχει επιδοθεί ή κοινοποιηθεί το εισαγωγικό της δίκης έγγραφο ή η οριστική απόφαση επί της ουσίας της υπόθεσης, το δικαστήριο ειδοποιεί τους διαδίκους ότι η επίδοση ή κοινοποίηση λογίζεται ως πραγματοποιηθείσα. Στη σχετική ειδοποίηση επισυνάπτεται υποχρεωτικά το επίσημο έγγραφο για το οποίο έχει γίνει δεκτό από το δικαστήριο ότι υπήρξε επίδοση ή κοινοποίηση.

Ο παραλήπτης μπορεί επίσης να παραλάβει το έγγραφο που προορίζεται γι' αυτόν στη γραμματεία του δικαστηρίου, υπό την προϋπόθεση ότι αποδεικνύει την ταυτότητά του.

Ο νόμος LIII του 1994 περί της διαδικασίας αναγκαστικής εκτέλεσης («Νόμος LIII του 1994») προβλέπει τη διεξαγωγή της πράξης της επίδοσης ή κοινοποίησης από δικαστικό επιμελητή. Η επίδοση ή κοινοποίηση επιτρέπεται να πραγματοποιηθεί με τον παραπάνω τρόπο εφόσον, στο πλαίσιο της έκδοσης ουσιαστικής απόφασης επί της ουσίας μιας υπόθεσης η οποία χρησιμεύει μεταγενέστερα ως βάση για τη λήψη μέτρων αναγκαστικής εκτέλεσης, προέκυψε το τεκμήριο ότι η επίδοση ή κοινοποίηση έχει πραγματοποιηθεί και ο διάδικος που ζητά την επίδοση ή κοινοποίηση δηλώνει ρητώς ότι αναλαμβάνει τα σχετικά έξοδα προκαταβολικά. Ο ίδιος νόμος ορίζει επίσης ότι επιτρέπεται η επίδοση ή κοινοποίηση εγγράφων αναγκαστικής εκτέλεσης μέσω δικαστικού επιμελητή στο πρόσωπο για το οποίο προορίζονται. Σε αυτές τις περιπτώσεις, πρέπει να καταρτίζεται επίσημη έκθεση επίδοσης ή κοινοποίησης. Σε περίπτωση που η διαδικασία επίδοσης ή κοινοποίησης αποδειχθεί ατελέσφορη, τα έγγραφα πρέπει να επιδίδονται σύμφωνα με τις γενικές διατάξεις που διέπουν την επίδοση ή κοινοποίηση επίσημων εγγράφων.

Επιπλέον των προεκτεθέντων και όταν ορίζει ο νόμος, η επίδοση ή κοινοποίηση δύναται να πραγματοποιείται από ειδικές αρχές π.χ. το προσωπικό του δικαστηρίου (όπως η επίδοση ή κοινοποίηση κλητεύσεων στο πλαίσιο αστικών υποθέσεων όταν συντρέχουν λόγοι κατεπείγοντος).

6 Η ηλεκτρονική επίδοση ή κοινοποίηση εγγράφων (επίδοση ή κοινοποίηση δικαστικών ή εξωδίκων πράξεων με μέσα εξ αποστάσεως ηλεκτρονικής επικοινωνίας, όπως ηλεκτρονικό ταχυδρομείο, ασφαλή εφαρμογή που βασίζεται στο Διαδίκτυο, φαξ, SMS κλπ.) επιτρέπεται σε αστικές υποθέσεις; Εάν ναι, για ποιους τύπους διαδικασίας προβλέπεται η μέθοδος αυτή; Υπάρχουν περιορισμοί όσον αφορά τη διαθεσιμότητα/πρόσβαση σε αυτή τη μέθοδο επίδοσης ή κοινοποίησης εγγράφων ανάλογα με το ποιος είναι ο παραλήπτης (επαγγελματίας του νομικού κλάδου, νομικό πρόσωπο, εταιρεία ή άλλος επιχειρηματικός φορέας κλπ.);

Το κεφάλαιο «Ηλεκτρονική επικοινωνία σε αστικές υποθέσεις» του νόμου III του 1952 προβλέπει ότι σε όλες τις αστικές υποθέσεις, καθώς και στις αστικές διαδικασίες που προσδιορίζονται από τον νόμο (όπως τις διαδικασίες αναγκαστικής εκτέλεσης και τις διαδικασίες εκκαθάρισης), εφόσον γίνει δεκτή από τον διάδικο, η επικοινωνία μπορεί να πραγματοποιείται εξίσου με μέσα εξ αποστάσεως ηλεκτρονικής επικοινωνίας, ανεξάρτητα από το άτομο για το οποίο προορίζεται η ηλεκτρονική επικοινωνία. Σε περίπτωση ηλεκτρονικής επικοινωνίας, η επίδοση ή κοινοποίηση των εγγράφων πραγματοποιείται με ηλεκτρονικά μέσα μέσω μηχανογραφημένου συστήματος που χρησιμοποιείται για τον σκοπό αυτό.

Μέσω του συστήματος πράξεων επίδοσης ή κοινοποίησης, ο διάδικος ειδοποιείται ότι ένα έγγραφο είναι διαθέσιμο προς επίδοση ή κοινοποίηση μέσω της διεύθυνσης ηλεκτρονικού ταχυδρομείου που έχει ορίσει. Στην ουσία, η πράξη της επίδοσης ή κοινοποίησης σημαίνει την ανάρτηση του εγγράφου στον χώρο των ηλεκτρονικών επιδόσεων.

Ο διάδικος μπορεί να κάνει λήψη του εγγράφου ανοίγοντας έναν σύνδεσμο που τον κατευθύνει στο έγγραφο. Η ενέργεια αυτή επιβεβαιώνεται μέσω της ηλεκτρονικής βεβαίωσης λήψης που αποστέλλεται αυτόματα τόσο στον αποστολέα όσο και τον διάδικο. Πριν ο διάδικος πατήσει πάνω στον διαδικτυακό σύνδεσμο για να τον ανοίξει, το σύστημα πραγματοποίησης πράξεων επίδοσης ή κοινοποίησης πρέπει να υποδείξει στον διάδικο τουλάχιστον το όνομα του αποστολέα, την ημερομηνία άφιξης του εγγράφου και τον αριθμό της υπόθεσης.

Εάν ο διάδικος δεν προβεί στη λήψη του απεσταληθέντος εγγράφου εντός πέντε εργάσιμων ημερών μετά την τοποθέτησή του στον ηλεκτρονικό χώρο επίδοσης ή κοινοποίησης, το έγγραφο θεωρείται ότι έχει επιδοθεί ή κοινοποιηθεί την επόμενη εργάσιμη ημέρα (τεκμήριο επίδοσης ή κοινοποίησης). Εάν κρίνεται σκόπιμο να αποδειχθεί η ύπαρξη τεκμηρίου επίδοσης ή κοινοποίησης, αποστέλλεται αυτόματη ειδοποίηση στον αποστολέα και τον διάδικο μέσω του συστήματος πράξεων επίδοσης ή κοινοποίησης.

Σε περιπτώσεις κατεπείγοντος, η κλήτευση σε αστικές υποθέσεις παραδίδεται μέσω ηλεκτρονικής αλληλογραφίας ακόμη και χωρίς τα ηλεκτρονικά στοιχεία του παραλήπτη.

7 «Μη αυτοπρόσωπη» επίδοση

7.1 Η νομοθεσία του εν λόγω κράτους μέλους επιτρέπει άλλες μεθόδους επίδοσης ή κοινοποίησης σε περιπτώσεις στις οποίες δεν κατέστη δυνατή η επίδοση ή κοινοποίηση των εγγράφων στον παραλήπτη (π.χ. κοινοποίηση στη διεύθυνση κατοικίας, στο γραφείο δικαστικού επιμελητή, μέσω ταχυδρομείου ή με θυροκόλληση);

Ο νόμος III του 1952 ορίζει ότι, εάν ο τόπος κατοικίας του διαδίκου είναι άγνωστος ή διαμένει σε χώρα που δεν παρέχει νομική συνδρομή για την επίδοση ή κοινοποίηση ή εάν η επίδοση ή κοινοποίηση προσκρούει σε άλλα ανυπέρβλητα εμπόδια ή εάν η προσπάθεια για την επίδοση ή κοινοποίηση φαίνεται απίθανο να τελεσφορήσει ήδη εκ των προτέρων ή εάν ο διάδικος δεν ορίσει θεματοφύλακα επίδοσης ή κοινοποίησης παρά την ύπαρξη σχετικής νομικής απαίτησης ή εάν δεν είναι δυνατό να συντελεστεί επίδοση ή κοινοποίηση στο συγκεκριμένο πρόσωπο, η επίδοση ή κοινοποίηση πρέπει να πραγματοποιείται με ανάρτηση δημόσιας ανακοίνωσης. Κατά κανόνα, το δικαστήριο μπορεί να διατάξει την κοινοποίηση με ανάρτηση δημόσιας ανακοίνωσης μόνον εφόσον τούτο ζητηθεί από τον οικείο διάδικο και μόνον όπου πιθανολογείται ότι συντρέχει λόγος για τον συγκεκριμένο τρόπο κοινοποίησης.

Το έγγραφο που πρόκειται να κοινοποιηθεί με ανάρτηση δημόσιας ανακοίνωσης πρέπει να αναρτηθεί στον πίνακα ανακοινώσεων του δικαστηρίου επί δεκαπέντε ημέρες καθώς και στον πίνακα ανακοινώσεων του δημαρχείου της πόλης όπου βρίσκεται η τελευταία γνωστή διεύθυνση του διαδίκου. Επιπλέον, πρέπει να δημοσιεύεται στον κεντρικό δικτυακό τόπο των δικαστηρίων.

Σε περίπτωση που ένα εισαγωγικό της δίκης έγγραφο πρέπει να επιδοθεί ή κοινοποιηθεί στον εναγόμενο με ανάρτηση δημόσιας ανακοίνωσης, το δικαστήριο διορίζει θεματοφύλακα για λογαριασμό του εναγομένου και φροντίζει να γίνει προς αυτόν η επίδοση ή κοινοποίηση.

7.2 Εάν χρησιμοποιούνται άλλες μέθοδοι, πότε θεωρείται ότι τα έγγραφα έχουν επιδοθεί ή κοινοποιηθεί;

Όταν πραγματοποιείται κοινοποίηση με ανάρτηση δημόσιας ανακοίνωσης, το έγγραφο θεωρείται ότι κοινοποιήθηκε την δέκατη πέμπτη ημέρα μετά την ημέρα κατά την οποία το έγγραφο αναρτήθηκε στον πίνακα ανακοινώσεων του δικαστηρίου.

7.3 Αν μια άλλη μέθοδος επίδοσης ή κοινοποίησης είναι η κατάθεση των εγγράφων σε συγκεκριμένο τόπο (π.χ. σε ταχυδρομικό γραφείο) πώς ενημερώνεται ο παραλήπτης για την εν λόγω κατάθεση;

Ο νόμος CLIX του 2012 ορίζει ότι η ταχυδρομική υπηρεσία και ο παραλήπτης μπορεί να συμφωνήσουν ότι η αλληλογραφία που προορίζεται για τον παραλήπτη δεν πρέπει να επιδοθεί ή να κοινοποιηθεί στη διεύθυνση που αναγράφεται στην αλληλογραφία, αλλά σε κάποια άλλη διεύθυνση (συγκεκριμένα, σε άλλη διεύθυνση, σε ταχυδρομική θυρίδα ή σε άλλο σημείο παράδοσης). Το *κυβερνητικό διάταγμα 335/2012* ορίζει ότι η ταχυδρομική υπηρεσία πληροφορεί τον εκάστοτε παραλήπτη σχετικά με την άφιξη των επίσημων εγγράφων που προορίζονται για παράδοση σε ταχυδρομική θυρίδα αφήνοντας μια ειδοποίηση στη θυρίδα εάν το επίσημο έγγραφο απευθύνεται μεν στην ταχυδρομική θυρίδα αλλά όχι στον μισωτή της ταχυδρομικής θυρίδας.

7.4 Εάν ο παραλήπτης αρνείται να δεχθεί την επίδοση ή την κοινοποίηση των εγγράφων, ποιες είναι οι συνέπειες; Τα έγγραφα λογίζονται ως επιδοθέντα ή κοινοποιηθέντα, αν η άρνηση δεν ήταν νόμιμη;

Ο νόμος III του 1952 ορίζει ότι τα δικαστικά έγγραφα που αποστέλλονται ταχυδρομικώς, και εφόσον ο παραλήπτης τους αρνηθεί ρητά να τα παραλάβει, θεωρείται ότι έχουν επιδοθεί ή κοινοποιηθεί την ημέρα κατά την οποία επιχειρήθηκε η επίδοση ή κοινοποίησή τους.

8 Επίδοση ή κοινοποίηση ταχυδρομικώς από το εξωτερικό (άρθρο 14 του κανονισμού για την επίδοση ή κοινοποίηση)

8.1 Εάν η ταχυδρομική υπηρεσία παραδίδει έγγραφο που έχει αποσταλεί από το εξωτερικό σε παραλήπτη σε αυτό το κράτος μέλος, σε περίπτωση όπου απαιτείται απόδειξη παραλαβής (άρθρο 14 του κανονισμού για την επίδοση ή κοινοποίηση), η ταχυδρομική υπηρεσία παραδίδει το έγγραφο μόνο στον παραλήπτη αυτοπροσώπως ή μπορεί επίσης, σύμφωνα με τους εθνικούς κανόνες ταχυδρομικής παράδοσης, να παραδώσει το έγγραφο και σε άλλο πρόσωπο στην ίδια διεύθυνση;

Σε περίπτωση επίδοσης ή κοινοποίησης βάσει του άρθρου 14 του κανονισμού, η ταχυδρομική υπηρεσία δεν έχει καμία πληροφορόρηση ότι η προερχόμενη από το εξωτερικό αλληλογραφία αποτελεί επίσημο έγγραφο. Ως εκ τούτου, δεν εφαρμόζει τους συγκεκριμένους κανόνες που ισχύουν για την επίδοση ή την κοινοποίηση επίσημων εγγράφων, αλλά τους εθνικούς κανόνες ταχυδρομικής παράδοσης που ισχύουν για τη συστημένη αλληλογραφία (με βεβαίωση παραλαβής).

Στην περίπτωση προσώπων που νομιμοποιούνται προς παραλαβή εγγράφων –και συγκεκριμένα για τα επίσημα έγγραφα– ισχύουν τα παρακάτω πλην του σημείου 5. Αν ο παραλήπτης είναι φυσικό πρόσωπο, ο εκμισθωτής του ακινήτου που βρίσκεται στην εν λόγω διεύθυνση ή ο ιδιοκτήτης της κατοικίας όπου διαμένει ο παραλήπτης, επιτρέπεται να είναι ο υποκατάστατος παραλήπτης, αν πρόκειται περί φυσικού προσώπου. Όσον αφορά τις μεγάλες εταιρείες, το δικαίωμα παραλαβής επιδομένων ή κοινοποιούμενων εγγράφων στον χώρο της εταιρείας ή σε άλλον χώρο που είναι ανοικτός για τους πελάτες το έχουν οι υπάλληλοι και τα μέλη της εταιρείας. Το ίδιο δικαίωμα το έχουν και για τα φυσικά πρόσωπα που εργάζονται στο χώρο της υποδοχής, αν η εταιρεία διαθέτει χώρο υποδοχής. Οστόσο, η επίδοση ή κοινοποίηση των εγγράφων μπορεί να γίνεται και σε άλλους εργαζόμενους της εταιρείας (στην περίπτωση αυτή χαρακτηρίζονται ως περιστασιακοί παραλήπτες).

8.2 Σύμφωνα με τους κανόνες ταχυδρομικής παράδοσης σε αυτό το κράτος μέλος, πώς μπορεί να πραγματοποιηθεί η επίδοση ή κοινοποίηση εγγράφων από το εξωτερικό, βάσει του άρθρου 14 του κανονισμού αριθ. 1393/2007 για την επίδοση ή κοινοποίηση, εάν ούτε ο παραλήπτης ούτε οποιοδήποτε άλλο πρόσωπο εξουσιοδοτημένο για την παραλαβή (εάν επιτρέπεται βάσει των εθνικών κανόνων ταχυδρομικής παράδοσης — βλ. παραπάνω) δεν βρίσκεται στη διεύθυνση όπου πρέπει να γίνει η παράδοση;

Εάν ο παραλήπτης ή οποιοδήποτε άλλο πρόσωπο εξουσιοδοτημένο για την παραλαβή δεν βρίσκεται στη διεύθυνση όπου γίνεται η επίδοση ή κοινοποίηση, η ταχυδρομική υπηρεσία αφήνει μια ειδοποίηση με την οποία πληροφορεί τον παραλήπτη ότι το έγγραφο θα είναι διαθέσιμο στο σημείο παράδοσης της ταχυδρομικής υπηρεσίας. Ο παραλήπτης ή ο εξουσιοδοτημένος αντιπρόσωπος ή ο υποκατάστατος παραλήπτης μπορεί να παραλάβει το έγγραφο από την ίδια διεύθυνση εφόσον διαμένει ή έχει τόπο κατοικίας την εν λόγω διεύθυνση. Εάν ο παραλήπτης ή άλλο πρόσωπο που νομιμοποιείται για την παραλαβή της αλληλογραφίας δεν την παραλάβει εντός της προθεσμίας που αναγράφεται στην ειδοποίηση, η ταχυδρομική υπηρεσία επιστρέφει το έγγραφο στον αποστολέα ως ανεπίδοτο.

8.3 Το ταχυδρομικό κατάστημα προβλέπει συγκεκριμένο χρονικό διάστημα για την παραλαβή των εγγράφων πριν επιστρέψει τα έγγραφα στον αποστολέα ως ανεπίδοτα; Εάν ναι, πώς ενημερώνεται ο παραλήπτης ότι υπάρχει αλληλογραφία για αυτόν προς παραλαβή από το ταχυδρομικό κατάστημα;

Το χρονικό διάστημα για την παραλαβή των εγγράφων πριν επιστραφούν στον αποστολέα ως ανεπίδοτα ορίζεται από την ταχυδρομική υπηρεσία. Η ταχυδρομική υπηρεσία Magyar Posta Zrt. έχει ορίσει το διάστημα αυτό στις δέκα εργάσιμες ημέρες από την ημερομηνία που επιχείρησε να επιδώσει ή κοινοποιήσει το έγγραφο. Σχετικά με το πώς ενημερώνεται ο παραλήπτης ότι υπάρχει αλληλογραφία για αυτόν προς παραλαβή από το ταχυδρομικό κατάστημα, ανατρέξτε στο προηγούμενο σημείο.

9 Υπάρχει έγγραφη απόδειξη της επίδοσης ή κοινοποίησης του εγγράφου;

Η έγγραφη απόδειξη επίδοσης ή κοινοποίησης ενός εγγράφου είναι η βεβαίωση παραλαβής, όπου αναφέρεται η έκβαση της επίδοσης ή κοινοποίησης, δηλ. ο παραλήπτης, η ιδιότητα με την οποία ενήργησε εάν δεν είναι ο παραλήπτης (και είναι π.χ. ο εξουσιοδοτημένος αντιπρόσωπος), η ημερομηνία παράδοσης ή, εάν δεν υπάρχει παράδοση, ο λόγος μη παράδοσης (π.χ. άρνηση παραλαβής, «Δεν αναζητήθηκε»). Σε κάθε περίπτωση, η ταχυδρομική υπηρεσία επιστρέφει τη βεβαίωση παραλαβής στον αποστολέα.

10 Τι συμβαίνει αν για κάποιο λόγο ο παραλήπτης δεν παραλάβει το έγγραφο ή η επίδοση ή κοινοποίηση γίνει κατά παράβαση των προβλεπόμενων διατάξεων (π.χ. η επίδοση ή η κοινοποίηση έγινε προς κάποιον τρίτο); Μπορεί η επίδοση ή η κοινοποίηση να είναι παρά ταύτα έγκυρη (π.χ. μπορεί να θεραπευθεί παράβαση των διατάξεων του νόμου) ή πρέπει να επιχειρηθεί νέα επίδοση ή κοινοποίηση;

Ο νόμος III του 1952 ορίζει ότι, σε περίπτωση που υφίσταται τεκμήριο επίδοσης ή κοινοποίησης (ο παραλήπτης αρνήθηκε να παραλάβει το έγγραφο παρά και τις δύο προσπάθειες επίδοσης ή κοινοποίησής του), ο παραλήπτης δύναται να υποβάλει αίτηση με σκοπό την ανατροπή του τεκμηρίου επίδοσης ή κοινοποίησης εντός δεκαπέντε ημερών αφότου έλαβε γνώση ότι υφίσταται τεκμήριο επίδοσης ή κοινοποίησης. Αυτό μπορεί να γίνει στο δικαστήριο στο οποίο διεξάγεται η σχετική διαδικασία. Ο γενικός κανόνας είναι ότι δεν επιτρέπεται η υποβολή αίτησης μετά την παρέλευση εξαμήνου από τη στοιχειοθέτηση του τεκμηρίου επίδοσης ή κοινοποίησης. Αν το τεκμήριο επίδοσης ή κοινοποίησης αφορά την επίδοση ή κοινοποίηση του εγγράφου με το οποίο προκαλείται η κίνηση της διαδικασίας, ο διάδικος δύναται να υποβάλει την αίτηση κατά τη διάρκεια της διεξαγωγής της διαδικασίας εντός δεκαπέντε ημερών από τη στιγμή που ενημερώθηκε για το τεκμήριο επίδοσης ή κοινοποίησης.

Η αίτηση για την ανατροπή του τεκμηρίου επίδοσης ή κοινοποίησης μπορεί να στηρίζεται στο γεγονός ότι ο αιτών, χωρίς δική του υπαιτιότητα, δεν ήταν σε θέση να παραλάβει το επίσημο έγγραφο, λόγω του ότι:

α) η επίδοση ή κοινοποίηση πραγματοποιήθηκε κατά παράβαση της νομοθεσίας σχετικά με την επίδοση ή κοινοποίηση επίσημων εγγράφων ή πάσχει κάποιο άλλο τυπικό ελάττωμα, ή

β) η παραλαβή του εγγράφου ήταν αδύνατη για κάποιον άλλον λόγο πλην των λόγων που αναφέρονται στο στοιχείο α) (π.χ. επειδή ο αιτών, χωρίς δική του υπαιτιότητα, δεν ενημερώθηκε για την επίδοση ή κοινοποίηση).

Αν ο διάδικος υποβάλει αίτηση για την ανατροπή του τεκμηρίου επίδοσης ή κοινοποίησης επί τη βάση του στοιχείου α) και το δικαστήριο την κάνει δεκτή, παύουν να ισχύουν οι έννομες συνέπειες που απορρέουν από το τεκμήριο και πρέπει υποχρεωτικά να επαναληφθεί η επίδοση ή κοινοποίηση, τα μέτρα ή οι διαδικαστικές πράξεις που έχουν ενδεχομένως ήδη πραγματοποιηθεί, σύμφωνα με το περιεχόμενο της αίτησης και στην επιβαλλόμενη έκταση. Σε περίπτωση που η αίτηση υποβληθεί από άλλο πρόσωπο και γίνει δεκτή από το δικαστήριο, δεν χωρεί εκτέλεση των έννομων συνεπειών που απορρέουν από την επίδοση ή την κοινοποίηση σε σχέση με τον αιτούντα.

Αν το τεκμήριο επίδοσης ή κοινοποίησης ανατραπεί επί τη βάση του στοιχείου β), η επίδοση ή κοινοποίηση πρέπει να επαναληφθεί. Ο γενικός κανόνας είναι ότι οι διατάξεις σχετικά με την απόδειξη της υπαιτιότητας ισχύουν κατ' αναλογία για την υποβολή της αίτησης και την απόφαση που εκδίδεται επ' αυτής. Το δικαίωμα για την ανατροπή του τεκμηρίου επίδοσης ή κοινοποίησης ισχύει επίσης στο πλαίσιο της διαδικασίας αναγκαστικής εκτέλεσης. Αν μια δικαστική απόφαση έχει καταστεί νομικώς υποχρεωτική αναφορικά με το τεκμήριο επίδοσης ή κοινοποίησης και συντρέχουν οι προεκτεθέντες λόγοι, ο παραλήπτης, με την ιδιότητα του ενάγοντος, δύναται να υποβάλει αίτηση για την ανατροπή του τεκμηρίου επίδοσης ή κοινοποίησης στο πρωτοβάθμιο δικαστήριο κατά τη διεξαγωγή της διαδικασίας αναγκαστικής εκτέλεσης εντός προθεσμίας δεκαπέντε ημερών από τη λήψη της πληροφορίας ότι έχει ξεκινήσει η διαδικασία εκτέλεσης της δικαστικής απόφασης. Αν έχει ήδη κινηθεί η διαδικασία αναγκαστικής εκτέλεσης, η υποβολή αίτησης επιτρέπεται μόνο με τον τρόπο που εξηγείται στην παρούσα παράγραφο.

Το δικαστήριο μπορεί να διατάξει την κοινοποίηση με ανάρτηση δημόσιας ανακοίνωσης μόνον εφόσον τούτο ζητηθεί από τον οικείο διάδικο και προσκομίζονται αποδεικτικά στοιχεία βάσει των οποίων πιθανολογείται ότι συντρέχει λόγος για τον συγκεκριμένο τρόπο κοινοποίησης. Εάν τα προσκομιζόμενα στοιχεία αποδειχθούν ψευδή και ο διάδικος το γνώριζε ή θα μπορούσε να το γνωρίζει εάν διενεργούσε τον προσήκοντα έλεγχο, η κοινοποίηση με ανάρτηση δημόσιας ανακοίνωσης και η επακόλουθη διαδικασία καθίστανται άκυρες, και ο διάδικος καταδικάζεται στα έξοδα και στην καταβολή προστίμου. Εντούτοις, εάν ο αντίδικος (στον οποίο κοινοποιήθηκε το έγγραφο με ανάρτηση δημόσιας ανακοίνωσης) αποδεχτεί τη διαδικασία μετά την ανάρτηση δημόσιας ανακοίνωσης —ακόμη και σιωπηρά— η διαδικασία δεν ακυρώνεται. Ωστόσο, το επιβαλλόμενο πρόστιμο εξακολουθεί να ισχύει και ο διάδικος καταδικάζεται στην καταβολή των επιπλέον εξόδων.

Η οριστική απόφαση μπορεί να υπόκειται σε επανεξέταση εάν το εισαγωγικό της δίκης έγγραφο ή άλλο έγγραφο επιδόθηκε ή κοινοποιήθηκε στον διάδικο με ανάρτηση δημόσιας ανακοίνωσης κατά παράβαση των κανόνων που ισχύουν για την επίδοση με ανάρτηση δημόσιας ανακοίνωσης.

Εάν δεν υφίσταται τεκμήριο επίδοσης ή κοινοποίησης με ανάρτηση δημόσιας ανακοίνωσης, οι συνέπειες της επίδοσης κατά παράβαση του νόμου αντιμετωπίζονται με τα γενικά ένδικα μέσα που είναι διαθέσιμα στη διάρκεια της διαδικασίας, σύμφωνα με τις ισχύουσες διατάξεις.

11 Πρέπει να πληρώσω για την επίδοση ή κοινοποίηση ενός εγγράφου και, αν ναι, πόσο;

Κατ' αρχήν, τα δικαστικά έξοδα καλύπτουν και το κόστος της επίδοσης ή κοινοποίησης. Επομένως, ο διάδικος δεν χρειάζεται να καταβάλλει ξεχωριστά έξοδα επίδοσης ή κοινοποίησης. Ο νόμος LIII του 1994 ορίζει ότι η μόνη εξαίρεση στον εν λόγω κανόνα είναι η επίδοση μέσω δικαστικού επιμελητή. Στην προκειμένη περίπτωση, τα έξοδα για την κοινοποίηση με ανάρτηση δημόσιας ανακοίνωσης πρέπει να προκαταβάλλονται από το πρόσωπο που τη ζήτησε. Κατά τα προβλεπόμενα στο διάταγμα 14/1994 της 8ης Σεπτεμβρίου 1994 του Υπουργείου Δικαιοσύνης για τις τιμές των δικαστικών επιμελητών, ο δικαστικός επιμελητής χρεώνει ένα τέλος για την επίδοση με δικαστικό επιμελητή, το ποσό της οποίας ανέρχεται σε 6 000 HUF. Επιπλέον, ο δικαστικός επιμελητής δικαιούται μια πάγια αμοιβή για την παροχή ειδικής επίδοσης ή κοινοποίησης, το οποίο της οποίας ανέρχεται σε 3 000 HUF ανά προσπάθεια επίδοσης ή

κοινοποίησης εάν ο τόπος επίδοσης ή κοινοποίηση είναι η κατοικία του παραλήπτη, ο τόπος κατοικίας του ή ο χώρος εργασίας του, και 6 000 HUF εάν ο τόπος της επίδοσης είναι άλλη διεύθυνση που χρησιμοποιείται από τον παραλήπτη ή η τοποθεσία όπου διαμένει περιστασιακά ο παραλήπτης. Εάν οι διαδικασίες αναγκαστικής εκτέλεσης κινηθούν επί τη βάση του προς επίδοση εγγράφου, τα έξοδα επιβαρύνουν τον οφειλέτη. Τα έξοδα της κοινοποίησης με ανάρτηση δημόσιας ανακοίνωσης πρέπει να προκαταβάλλονται από το άτομο που ζητά τον συγκεκριμένο τρόπο κοινοποίησης.

Τελευταία επικαιροποίηση: 16/10/2017

Την έκδοση αυτής της σελίδας στην εθνική γλώσσα διαχειρίζεται ο αντίστοιχος αρμόδιος επαφής του ΕΔΔ. Οι μεταφράσεις έχουν γίνει από την αρμόδια υπηρεσία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Οι τυχόν αλλαγές που επιφέρει η αρμόδια εθνική αρχή στο πρωτότυπο ενδέχεται να μην έχουν περιληφθεί ακόμα στις μεταφράσεις. Η Επιτροπή και το Ευρωπαϊκό Δικαστικό Δίκτυο δεν αναλαμβάνουν καμία απολύτως ευθύνη όσον αφορά πληροφορίες ή δεδομένα που περιέχονται ή αναφέρονται στο παρόν έγγραφο. Βλ. την ανακοίνωση νομικού περιεχομένου για τους κανόνες πνευματικής ιδιοκτησίας που ισχύουν στο κράτος μέλος που είναι αρμόδιο για την παρούσα σελίδα.